

A blue-tinted, close-up image of a DNA double helix structure, showing the characteristic twisted ladder shape with the sugar-phosphate backbones and the nitrogenous base pairs connecting them. The image is slightly out of focus, giving it a sense of depth and scientific complexity.

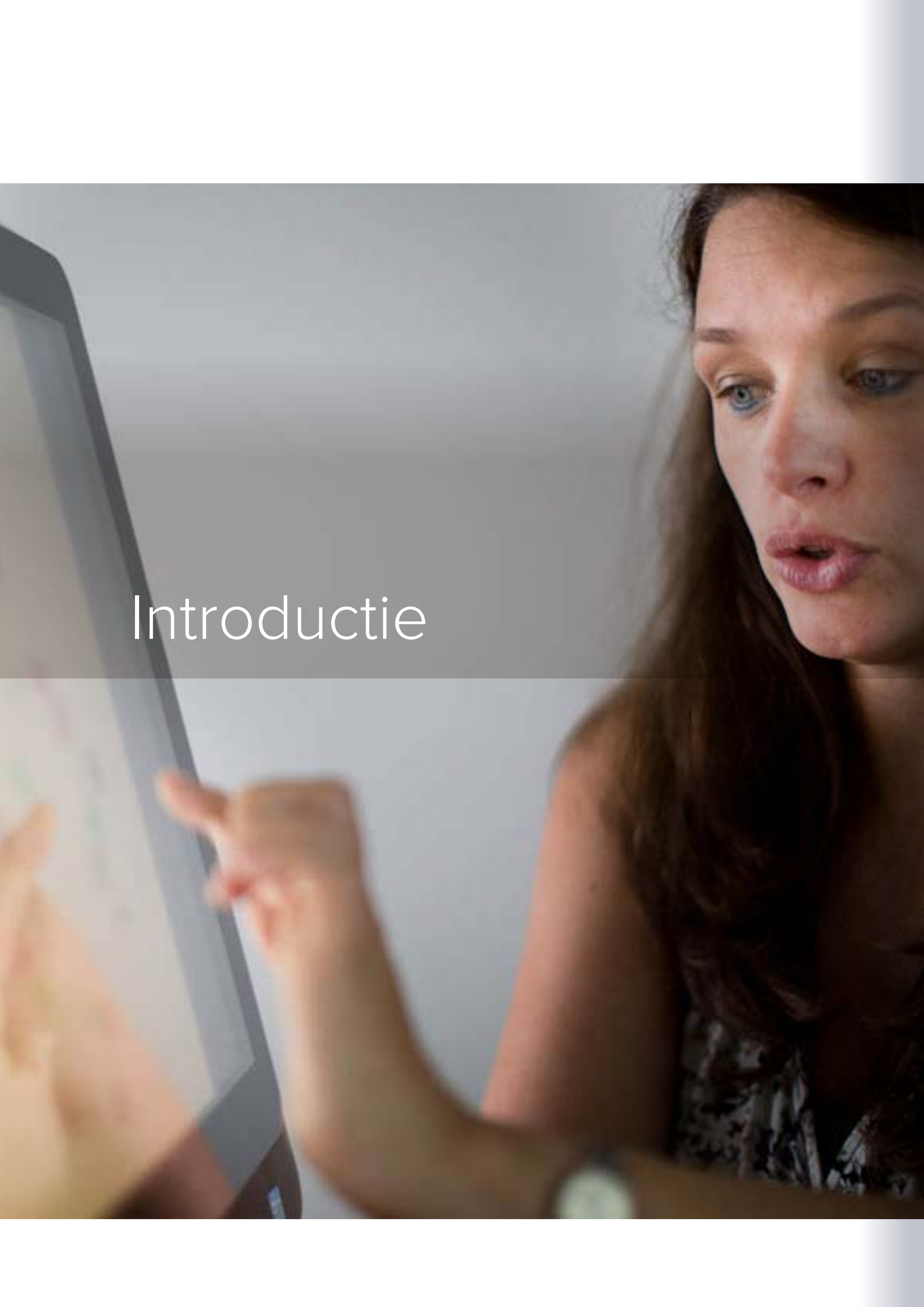
Jaarverslag 2015

COLOFON

Redactie: Onder toezicht van Vanessa Vanvooren,
beheerder Nationale DNA-databanken
Fotografie: Lisa Van Damme
Design: Catena Company, Patrick Toebosch
Verantwoordelijk uitgever: Jan De Kinder
Overname uit deze uitgave is alleen geoorloofd na
schriftelijk akkoord van de uitgever
Contact: Vilvoordsesteenweg 100, 1120 Brussel
T +32 2 240 05 00
F +32 2 241 61 05
www.nicc.fgov.be
© 2016, NICC België

INHOUDSTAFEL

1	Introductie
2	Resultaten
3	Groei van de DNA-DB
5	Matches/Clusters
7	Voorbeeld: concrete rechtszaak die gebruik maakte van resoluten van de dienst DIS.
8	Internationale DNA-gegevensuitwisseling
9	Omzendbrief internationale DNA-gegevensuitwisseling – col 07/2015
13	Resultaten
19	Internal Security Fund
20	Bescherming van de gegevens
21	Wissen van profielen
21	Aangestelde voor de bescherming van de gegevens
22	Evaluatie van de doelstellingen voor 2015
23	Stabiliseren van de werkprocedures en behandelen van alle aanvragen binnen de 15 kalenderdagen (LEAN)
24	Informatiseren van bepaalde stappen
26	Indienen van een dossier voor accreditatie tot de norm ISO9001
28	Toekomst en doelstellingen voor 2016
30	Publicaties 2015

A woman with long brown hair is looking at a tablet screen. The word 'Introductie' is overlaid on the left side of the image.

Introductie

Dit activiteitenverslag maakt voor deze tweede uitgave de balans op van het werk dat uitgevoerd werd in 2015 en het blikst vooruit op 2016. Het kadert in het verlengde van het managementplan en het operationele plan van de operationele directie criminalistiek van het NICC.

Dit document werd opgesteld door de dienst van de nationale DNA-databanken van het NICC en is bestemd voor de autoriteiten, het college van de Procureurs-Generaal, de magistratuur, de commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de DNA-evaluatiecommissie.

Dit verslag steunt op meerdere pijlers waarvan de belangrijkste de opname en de vergelijking is van nieuwe sporen-, verdachten- en veroordeeldenprofielen op nationaal en internationaal niveau.

Het centrale thema van deze tweede uitgave is de internationale DNA-gegevensuitwisseling. De werkprocedures en de reeds uitstekende behaalde resultaten worden erin beschreven. Daarnaast wordt er in deze publicatie ook informatie gegeven over de bescherming van de gegevens, worden onze doelstellingen voor 2015 geëvalueerd en blikken we vooruit op de toekomst.

Een verslag naar dit voorbeeld zal opengesteld worden naar het publiek en zal beschikbaar zijn op de website <http://nicc.fgov.be>.

Dit werk is mogelijk gemaakt dankzij het team dat de DNA-databanken beheert en met de steun van de fondsen ISF (Internal Security Fund van de Europese Commissie) voor de internationale DNA-uitwisseling.

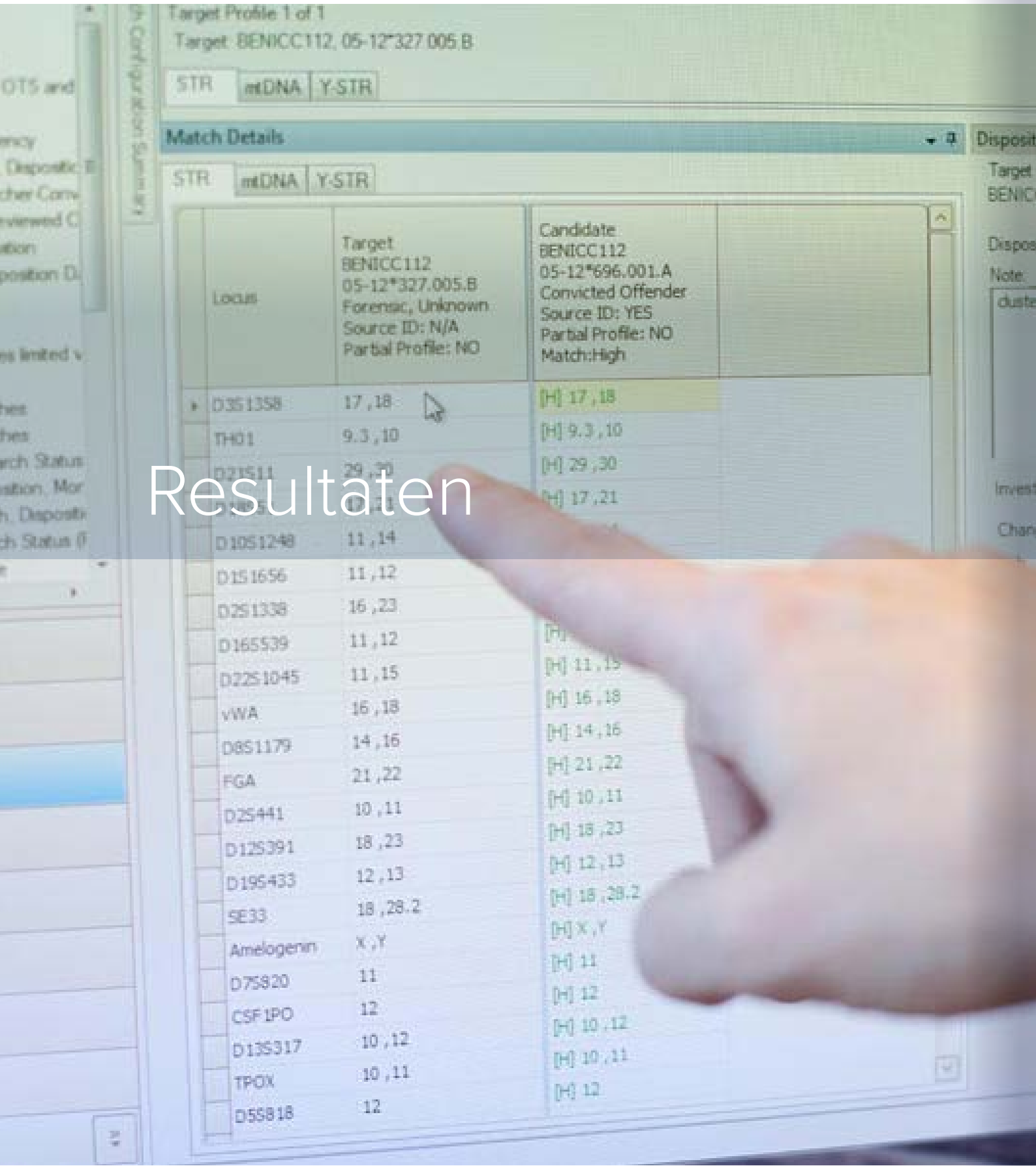
Veel leesplezier

Vanessa Vanvooren

Beheerder van de nationale DNA-databanken

Dienst DNA Index System (DIS)

Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie (NICC)

GROEI VAN DE DNA-DB

Tabel 1 hieronder toont de jaarlijkse groei van de DNA-databanken sinds hun oprichting in 2002.

Jaar	Sporen	Personen	Veroordeelden	Verdachten	Totaal
2002	918	4	4	-	922
2003	1626	446	446	-	2072
2004	1835	1553	1553	-	3388
2005	2354	2535	2535	-	4889
2006	2193	4034	4034	-	6227
2007	2726	3872	3872	-	6598
2008	3262	3154	3154	-	6416
2009	3099	2407	2407	-	5506
2010	3461	2771	2771	-	6232
2011	3523	2087	2087	-	5610
2012	4464	2472	2472	-	6936
2013	4245	2377	2377	-	6622
2014	4614	3650	3014	636	8264
2015	4195	4665	3971	694	8860

Tabel 1: Jaarlijkse groei van de DNA-DB sinds 2002. De kolom "personen" is de som van de kolommen "veroordeelden en verdachten".

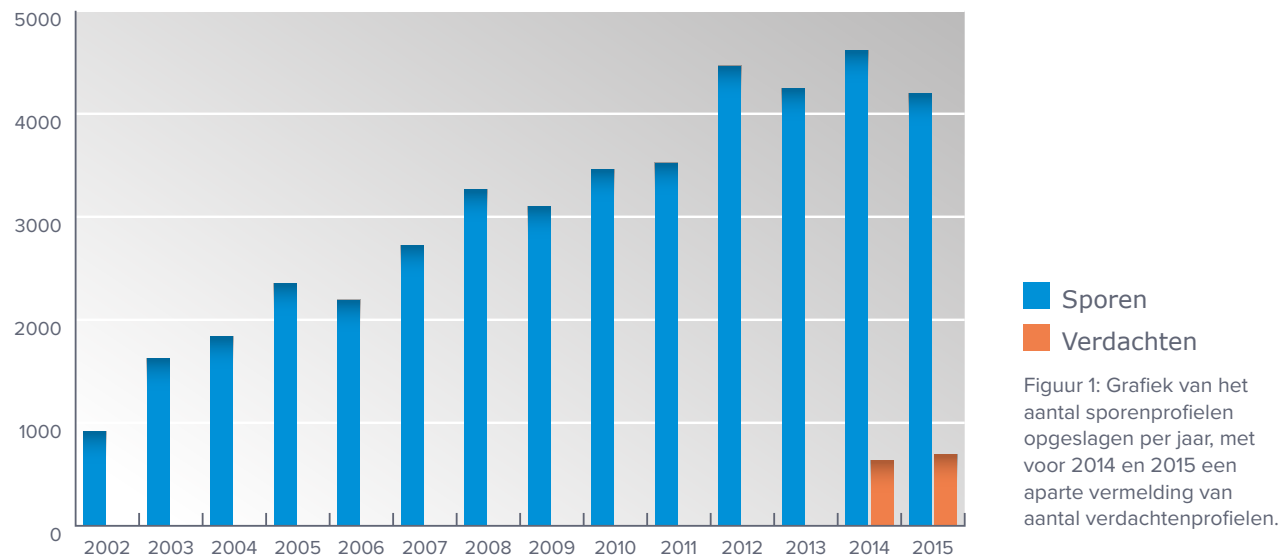
DNA-DB "CRIMINALISTIEK"

Op 31 december 2015 bevatte de DNA-DB "Criminalistiek" 44431 profielen, waarvan 43224 sporenprofielen en 1207 verdachtenprofielen.

Verdachtenprofielen worden pas vanaf 1 januari 2014 onder welbepaalde omstandigheden in de DNA-DB "Criminalistiek" opgeslagen (zie Figuur 1). Dit is het geval wanneer het verdachtenprofiel overeenstemt met een sporenprofiel uit hetzelfde gerechtelijke dossier of, als dat niet het geval is, wanneer het bij de eenmalige vergelijking met de DNA-DB een overeenkomst geeft.

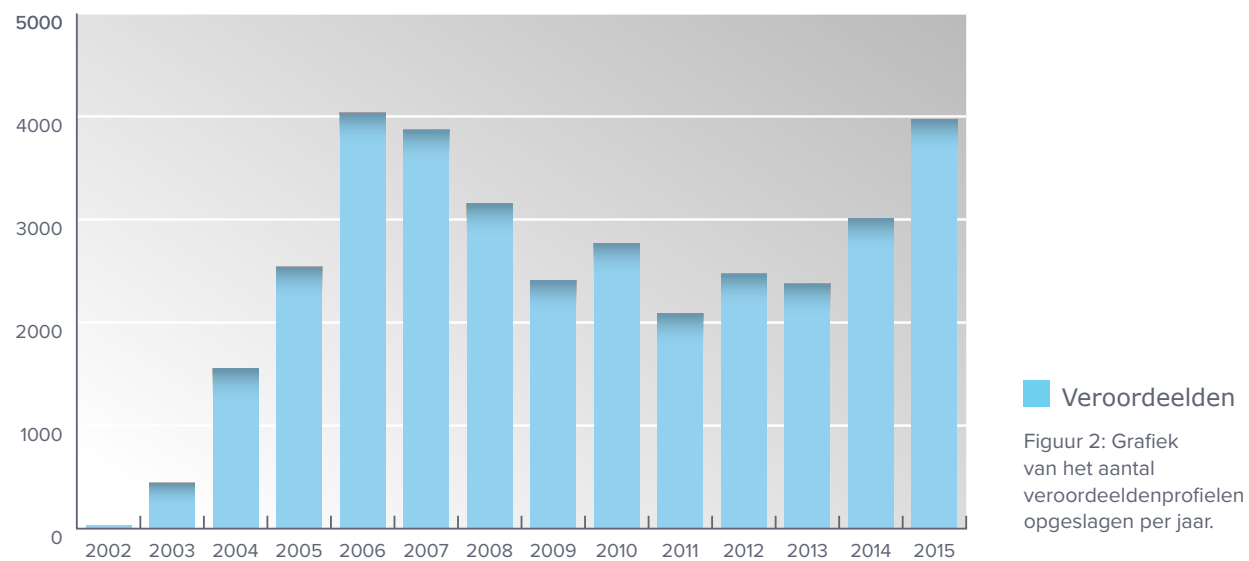
Op het vlak van de evolutie van het aantal is het belangrijk om te noteren dat, als een verdachte veroordeeld wordt (in het kader van hetzelfde gerechtelijk dossier of een ander), zijn referentieprofiel opgeslagen wordt in de DNA-DB "Veroordeelden" en bijgevolg enkel geteld wordt in het aantal veroordeeldenprofielen en niet meer in dat van de verdachten.

Het is interessant om te zien dat er, van de 1207 verdachtenprofielen die sinds 1 januari 2014 aan de DNA-DB werden overgemaakt, meer dan een kwart (324) geen overeenkomst vertoonden binnen het eigen gerechtelijk dossier maar wel een overeenkomst bij de vergelijking met de DNA-DB.

DNA-DB “VEROORDEELDEN”

De DB “Veroordeelden” groeide in 2015 met 3971 profielen, waardoor we uitkomen op 34784 opgeslagen profielen.

Op 31 december 2015 waren er ook 222 veroordeeldenprofielen die eerst opgeslagen werden als verdachtenprofiel in de DB “Criminalistiek” en nadien veroordeeld werden in het kader van hetzelfde en/of een ander dossier.

Voor 2134 veroordeeldenprofielen werd de veroordeelde meerdere keren veroordeeld voor feiten die in aanmerking komen voor opname in de DNA-DB “Veroordeelden”. De DNA-DB moeten van elke nieuwe veroordeling op de hoogte gebracht worden omdat de termijn van bewaring van het referentieprofiel in de DNA-DB “Veroordeelden” telkens verlengd moet worden met 30 jaar vanaf het moment dat de laatste veroordeling ontvangen werd.

MATCHEN/CLUSTERS

Een cluster is een formulier dat minimum 2 stalen groepeerd en die de hypothese ondersteunt dat eenzelfde persoon aan de oorsprong ligt van deze stalen eerder dan de hypothese dat verschillende niet-verwante personen, willekeurig genomen uit dezelfde populatie, aan de oorsprong liggen van deze stalen. In de omgangstaal zeggen we dat de stalen van een cluster met een zeer grote waarschijnlijkheid afkomstig zijn van eenzelfde individu.

Een weergave van het gecumuleerde aantal unieke clusters per onderverdeling van type overeenkomst is terug te vinden in tabel 2. Voor 2015 zien we een totale stijging van 1890 nieuwe clusters:

- > 116 ervan hebben betrekking op DNA-profielen van sporen (cluster van het type “spoor-spoor”). De sporenprofielen zijn afkomstig van plaats delicten uit België en het buitenland.
- > 210 ervan hebben betrekking op overeenkomsten tussen DNA-profielen teruggevonden op (een) spo(o)r(en) en profielen die afgenomen zijn bij een Belgische verdachte (voor een of meerdere dossiers) (cluster van het type “spoor-verdachte”).
- > 587 ervan hebben betrekking op overeenkomsten tussen DNA-profielen teruggevonden op (een) spo(o)r(en) en profielen die afgenomen zijn bij een Belgische veroordeelde (voor een of meerdere dossiers) (cluster van het type “spoor-veroordeelde”).
- > 977 ervan (of meer dan de helft van deze die in 2015 gerapporteerd werden) linken een DNA-profiel van een spoor uit een Belgisch dossier met een persoon (verdachte of veroordeelde) bemonsterd in het buitenland (cluster van het type “spoor-INT persoon”).

België wisselt sinds 29/07/2014 en 16/12/2014 DNA-profielen uit met Nederland en Frankrijk. Er werden tal van overeenkomsten gevonden met internationale DNA-profielen die eveneens in een cluster gerapporteerd werden. Er zijn clusters die enkel nationale DNA-profielen bevatten en er zijn clusters die zowel nationale als internationale DNA-profielen bevatten (zie resultaten pagina 13).

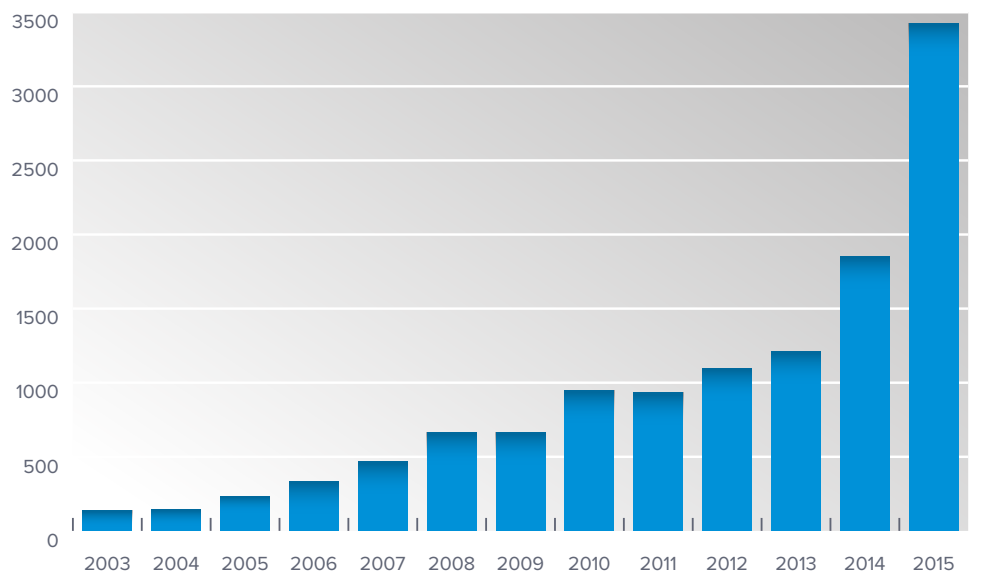
Ook al hebben ze allemaal een belang voor de magistraten, de clusters die het meest relevant zijn voor justitie zijn deze die toelaten om daders te identificeren van een DNA-spoor dat achtergelaten werd bij een misdrijf of op een plaats delict.

Jaar	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Spoor-Spoor	82	129	217	255	323	492	623	777	895	1073	1292	1452	1568
Spoor-INT persoon	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	351	1328
Spoor-Verdachte	29	62	115	137	171	202	234	279	285	329	367	541	751
Spoor-Veroordeelde	0	15	48	226	446	663	919	1271	1601	1913	2237	2645	3232
TOTAAL	111	206	380	618	940	1357	1776	2327	2781	3315	3896	4989	6879

Tabel 2: Cumulatief aantal unieke clusters per type overeenkomst (uitleg in de tekst) van 2003 tem 2015. De gedetailleerde gegevens voor 2002 zijn niet beschikbaar. Aangezien de internationale uitwisseling begon in 2014, komen de clusters die een Belgisch spoor linken aan een buitenlands persoon pas vanaf 2014 voor.

Tabel 2 geeft het aantal unieke clusters weer en bevat geen enkele informatie van het werkelijke aantal clusters dat opgesteld en gerapporteerd werd aan de magistraten t.t.z. met ook de updates van reeds bestaande clusters waarvoor (een) nieuw(e) profiel(en) toegevoegd werd(en) (latere overeenkomsten, zogenaamde “versies groter dan 01”).

Figuur 3 geeft de evolutie weer van het werkelijk aantal gerapporteerde clusters (zowel de nieuwe versies als de versies hoger dan 01).

Figuur 3: Evolutie van het jaarlijkse aantal gerapporteerde clusters (versies 01 en versies hoger dan 01).

De grootte van een cluster is gelijk aan het aantal opgeslagen/vergeleken DNA-profielen uit verschillende gerechtelijke dossiers die met een grote waarschijnlijkheid afkomstig zijn van eenzelfde persoon. Het aantal clusters (versies 01 en/of versies groter dan 01) is geen barometer van de grootte van een cluster. Tabel 3 toont de frequentie van de clusters in functie van hun grootte. De meeste clusters (54%) bevatten 2 stalen. Dit cijfer was tot 2014 62%, wat aantoont dat de clusters meer groeien in aantal stalen dan in aantal zelf. Dertien procent van de clusters bevatten 5 stalen of meer. De grootste cluster heeft een DNA-profiel dat 66 keer in een gerechtelijk dossier werd teruggevonden.

Grootte	2	3	4	5	6	7	Meer dan 7	TOTAAL
Frequentie	3705	1522	737	359	204	114	238	6879

Tabel 3: Tabel met de frequentie van de clusters i.f.v. hun grootte.

VOORBEELD: CONCRETE RECHTSZAAK DIE GEBRUIK MAAKTE VAN RESULTATEN VAN DE DIENST DIS.

Dagblad Le Soir van 23/10/2015 (vertaling uit het Frans):

CASE

“STEVEN DAUBIOUL, SCHULDIG BEVONDEN AAN DE MOORD OP DRIE VROUWEN, LEVENSLANG VEROORDEELD”

Het Hof van Assisen van Henegouwen heeft vrijdag Steven Daubioul, 28 jaar, veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf en stelt hem ter beschikking van de Strafvuistvoeringsrechtbank voor een termijn van 15 jaar. Donderdag had de man uit Charleroi schuld bekend voor de moord op drie vrouwen in de wijk Chausteur in Lodelinsart tussen 2005 en 2013, en voor zedenfeiten. Het hof heeft geen enkele verzachtende omstandigheid weerhouden van de kant van de beklaagde. De beklaagde werd veroordeeld voor de moord op Emilia Liétard in juni 2013, op Concette Tarabella in juni 2005, waarvoor de beklaagde bekend heeft, maar ook voor de moord op Martine Vandeput gepleegd in juni 2010. Deze laatste misdaad werd betwist door de beklaagde. Hij werd ook schuldig bevonden aan zedenfeiten en aan het bezit en de verspreiding van beelden van kinderpornografische aard.

In het kader van de moord op mevrouw Tarabella in juni 2005 hebben we, zonder kennis over de zaak, twee sporenprofielen opgeslagen en vergeleken die in juli 2005 overgemaakt werden. Er werd geen enkele overeenkomst gevonden met de databanken “criminalistiek” en “veroordeelden”. In augustus 2005 hebben we een brief opgesteld met dit resultaat.

In het kader van de moord op mevrouw Liétard in juli 2013 hebben we, zonder kennis over de zaak en de identiteit, een referentieprofiel van een verdachte (in dit geval dat van Steven Daubioul, overgemaakt in oktober 2013) eenmaal vergeleken volgens de wet die toen van kracht was. Er werd een overeenkomst gevonden met een van de “slapende” DNA-sporenprofielen van de moord die in 2005 opgeslagen werden in de databank “criminalistiek”. We hebben deze overeenkomst gerapporteerd in oktober 2013.

Naar aanleiding van deze resultaten hebben we in oktober 2015 getuigd voor het Hof van Assisen van Henegouwen. Steven Daubioul werd veroordeeld, niet alleen voor de twee moorden (juni 2005 en juni 2013) maar ook voor de moord op mevrouw Vandeput, gepleegd in juni 2010 en waarvoor er ons destijds geen enkel DNA-profiel werd overgemaakt omdat deze volgens de vaststellingen van de huisarts van het slachtoffer niet als moord werd beschouwd maar als een natuurlijke dood.

Deze resultaten zijn voor onze dienst een schoolvoorbeeld van de kracht en het overtuigende karakter van ons werkinstrument in juridische zaken.

Internationale DNA-gegevens- uitwisseling

OMZENDBRIEF INTERNATIONALE DNA- GEGEVENSUITWISSELING – COL 07/2015

DE OMZENDBRIEF 07/2015 VAN HET COLLEGE VAN PROCUREURS- GENERAAL

Het verdrag van Prüm, dat in 2005 werd ondertekend door zeven Europese landen waaronder België, voorziet voor de eerste keer in de geautomatiseerde uitwisseling van DNA-gegevens tussen de lidstaten in de strijd tegen terrorisme, grensoverschrijdende criminaliteit en illegale migratie. Dit verdrag werd omgezet in de Europese Raadsbesluiten 2008/615/JBZ en 2008/616/JBZ, waarin wordt vastgelegd dat alle lidstaten voor 26 augustus 2011 zouden moeten operationeel zijn om DNA profielen, alsook vingerafdrukken en autoregistratiekenmerken, uit te wisselen.

Op Belgisch niveau trad de nationale wetgeving in verband met DNA-gegevens echter in voege voor het verdrag van Prüm en werd er geen rekening gehouden met de internationale uitwisseling van DNA-gegevens. Om aan de Europese eisen te voldoen, diende de DNA-wet van 1999 aangepast te worden. Meer bepaald diende er een artikel 20 toegevoegd te worden dat de internationale uitwisseling van DNA-gegevens beschrijft. De nieuwe DNA-wet van 7 november 2011 houdende wijziging van het Wetboek van strafvordering en van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken trad in voege op 1 januari 2014, met uitzondering van artikel 20. Vooraleer dit artikel in voege kon treden, diende er namelijk een nieuw Koninklijk Besluit gepubliceerd te worden. Dit gebeurde op 29 juli 2014. Op die dag zelf werd gestart met de internationale uitwisseling van DNA-gegevens met Nederland.

De nieuwe DNA-wet beschrijft slechts zeer kort de internationale uitwisseling van DNA-gegevens in het kader van Prüm. Het was dan ook noodzakelijk over een document te beschikken waarin deze uitwisseling meer in detail wordt beschreven, alsook de in de praktijk te volgen procedure. Dit maakt deel uit van de omzendbrief 07/2015 van het college van Procureurs-Generaal.

De omzendbrief begint met het schetsen van de situatie en de debatten die vooraf gingen aan het verdrag van Prüm en de EU raadsbesluiten 2008/615/JBZ et 2008/616/JBZ. Tijdens de discussies voorafgaand aan de internationale uitwisseling van DNA-gegevens op Europees niveau, werden er 2 mogelijke werkingsmodaliteiten naar voren geschoven. Ofwel zou er 1 Europese centrale gegevensbank opgericht worden, waarin elke lidstaat zijn opgestelde DNA-profielen registreert, alle profielen met elkaar vergeleken zouden worden en elke lidstaat informatie zou ontvangen over de gevonden overeenkomsten, ofwel zou elke lidstaat zijn profielen opslaan in zijn eigen nationale gegevensbank en zouden de lidstaten bilateraal DNA-profielen uitwisselen. Er werd gekozen voor deze tweede optie.

De uitwisseling van de DNA-gegevens tussen twee landen dient te gebeuren via een beveiligd netwerk (s-TESTA) opgezet tussen de nationale contactpunten van elke lidstaat. Het NICC fungeert als Belgisch nationaal contactpunt voor de geautomatiseerde uitwisseling van DNA-profielen.

PRINCIPE VAN DE UITWISSELING VAN DNA-GEGEVENS

De omzendbrief 07/2015 legt vervolgens het principe en de verschillende stappen van de internationale uitwisseling van DNA-gegevens uit. Het is van cruciaal belang te weten dat de uitwisseling van DNA-gegevens onderverdeeld is in twee stappen. De eerste (Stap 1) betreft de eigenlijke uitwisseling van de DNA-profielen ; de tweede (Stap 2) betreft de uitwisseling van de gerechtelijke informatie gerelateerd aan de gevonden overeenkomst tussen DNA-profielen van de EU lidstaten. Stap 1 is zeer nauwkeurig beschreven in de EU raadsbesluiten. Het uitvoeren van Stap 2 daarentegen wordt overgelaten aan de verantwoordelijkheid van elke lidstaat afzonderlijk. Het is namelijk zo dat DNA-gegevens in sommige Europese landen, zoals Frankrijk, politieel zijn, terwijl in andere, zoals België, DNA-gegevens worden aanzien als uitsluitend gerechtelijke informatie. Het is daarom onmogelijk om alle Europese lidstaten te verplichten om op een eenvormige manier Stap 2 uit te voeren.

STAP 1

Stap 1 die onder de verantwoordelijkheid van de Dienst van de nationale DNA-databanken van het NICC valt, kan verder opgesplitst worden in 2 fases, namelijk de massieve en de dagelijkse uitwisseling van DNA-gegevens. Deze zullen verder Stap1–fase1 (S1F1) en Stap1–fase2 (S1F2) genoemd worden.

STAP1–FASE1 (S1F1): MASSIEVE UITWISSELING

Op het moment dat twee lidstaten beginnen met het onderling uitwisselen van DNA-profielen gebeurt dit aan de hand van wat een massieve uitwisseling wordt genoemd. Zo werden bijvoorbeeld bij het opstarten van de uitwisseling van DNA-gegevens tussen Nederland en België, door België alle niet-geïdentificeerde sporenprofielen (dit zijn sporenprofielen die niet gelinkt zijn aan een persoonsprofiel in de Belgische DB) uitgestuurd naar Nederland. Deze Belgische sporenprofielen worden dan vergeleken met alle sporen- en persoonsprofielen die geregistreerd zijn in de Nederlandse DB. Op een gelijkaardige manier, stuurde Nederland al haar niet-geïdentificeerde sporenprofielen naar België en werden deze vergeleken met alle sporen- en persoonsprofielen die geregistreerd zijn in de Belgische DB. Tijdens deze eerste uitwisseling worden dus geen referentieprofielen van veroordeelden of verdachten uitgestuurd naar het buitenland. Ze staan echter wel “ter beschikking”, wat inhoudt dat als het buitenland sporenprofielen opstuurt, deze wel met de geregistreeerde veroordeelden- en verdachtenprofielen vergeleken worden.

Indien een profiel een overeenkomst vertoont met een profiel uit het buitenland, zullen beide landen de overeenkomst zien in hun DB. Indien het profiel echter geen overeenkomst vertoont, zal enkel het land dat het profiel uitstuurde hiervan bericht krijgen. De verschillende types overeenkomsten die kunnen gevonden worden tijdens de massieve uitwisseling zijn:

- > Belgisch spoor – Nederlands spoor,
- > Belgische verdachte – Nederlands spoor,
- > Belgische veroordeelde – Nederlands spoor,
- > Belgisch spoor – Nederlands persoon (geen onderscheid mogelijk tussen veroordeelden en verdachten).

STAP1–FASE2 (S1F2): DAGELIJKSE UITWISSELING

Opdat de twee landen up-to-date zouden blijven wat betreft DNA-overeenkomsten na deze eerste massieve uitwisseling, worden alle profielen die nieuw worden geregistreerd in de Belgische DNA-databank dagelijks uitgestuurd naar Nederland (zowel sporen- als veroordeelden- en verdachtenprofielen) en omgekeerd. Deze procedure, S1F1 gevolgd door S1F2, wordt herhaald voor elk land waarmee een lidstaat de uitwisseling start.

Verskillende types overeenkomsten die kunnen gevonden worden:

België	Andere EU lidstaat
Spoor	Spoor
Spoor	Persoon
Verdachte	Spoor
Verdachte	Persoon (*)
Veroordeelde	Spoor
Veroordeelde	Persoon (*)

(*) Worden enkel gevonden bij S1F2

Elke lidstaat beschikt over de mogelijkheid om zelf te beslissen welke overeenkomsten het meest relevant zijn en welke prioriteiten er gelegd worden bij de rapportage van de overeenkomsten aan de bevoegde instanties.

In België werd er, in samenspraak met het Federaal Parket, beslist dat de overeenkomsten tussen een Belgische veroordeelde en een buitenlands profiel niet prioritair behandeld zullen worden aangezien het betreffende dossier reeds afgesloten is op Belgisch niveau. De overige overeenkomsten worden prioritair behandeld (zie hieronder).

België	Andere EU lidstaat	Prioriteit
Spoor	Spoor	Ja
Spoor	Persoon	Ja
Verdachte	Spoor	Ja [Opmerking 1]
Verdachte	Persoon	Ja
Veroordeelde	Spoor	Nee
Veroordeelde	Persoon	Nee

OPMERKING 1: In het kader van S1F1, beperkt het NICC de rapportage van resultaten voor de verdachten tot de ernstigste misdrijven, omdat er anders een te groot aantal gegevens zou moeten verwerkt worden. Het gaat om de tenlasteleggingscodes 10 bendeforming en criminele organisatie; 11 diefstal met geweld; 30 moord en doodslag; 31 zelfmoord; 32 verdacht overlijden; 35 staatsveiligheid, terrorisme en aanslagen op de veiligheid van de Staat; 36 wapens en 37 zedenfeiten. Eens de resultaten van de massieve uitwisseling volledig verwerkt zijn, zullen de overeenkomsten met betrekking tot de andere misdrijven behandeld worden.

Het NICC evalueert elke overeenkomst die wordt voorgesteld naar aanleiding van de internationale uitwisseling van DNA-gegevens. Enkel de overeenkomsten die beschouwd worden als voldoende statistisch betrouwbaar worden gerapporteerd aan

de betrokken magistraten. Het is dan aan de magistraat om te beslissen of deze nieuwe informatie nuttig/bruikbaar is voor zijn/haar dossier en of hij/zij meer details wenst uit het buitenland in verband met de gevonden overeenkomst. Het opvragen van de persoons- en/of dossiergegevens maakt deel uit van Stap 2 van de internationale uitwisseling van DNA-gegevens.

STAP 2

Stap 2 valt onder de verantwoordelijkheid van de Nationale DNA Cel, gelokaliseerd bij het Federaal Parket en het Belgisch nationaal contactpunt voor deze stap. De te volgen procedure met betrekking tot stap 2 is het belangrijkste onderwerp van de omzendbrief 07/2015. Afhankelijk van welk land er vragende partij is voor bijkomende informatie, worden er twee procedures onderscheiden.

PROCEDURE 1: OUTGOING REQUEST

Indien de Belgische magistraat bijkomende informatie wil verkrijgen uit het buitenland, dient hij/zij een rechtshulpverzoek te sturen aan het land waarmee de overeenkomst gevonden werd. Bij de omzendbrief 07/2015 is een model rechtshulpverzoek dat men in zulke gevallen kan gebruiken, gevoegd en ook de contactinformatie van de nationale contactpunten voor Stap 1 en Stap 2 voor elk land waarmee België operationeel is.

PROCEDURE 2: INCOMING REQUEST

Indien het buitenland bijkomende informatie in verband met de gevonden overeenkomst wil ontvangen vanuit België, moet het een rechtshulpverzoek sturen aan de Nationale DNA cel (Belgisch nationaal contactpunt voor Stap 2). Om na te gaan of de vraag voor bijkomende informatie gewettigd is, stuurt de Nationale DNA cel de aanvraag door aan het NICC. Aangezien enkel het NICC de overeenkomst tussen de DNA-profielen kan zien in de DB, kan enkel het NICC nagaan of de overeenkomst voldoet aan de Belgische goedkeuringscriteria.

Er zijn drie types van antwoorden op een “incoming request” bij het NICC mogelijk: 1. validatie – het betreft een Belgisch persoonsprofiel ; 2. validatie – het betreft een Belgisch sporenprofiel ; 3. niet-validatie.

1. VALIDATIE – BELGISCH PERSOONSPROFIEL

Het NICC evalueert de overeenkomst die wordt vermeld in het rechtshulpverzoek gericht aan België en valideert het. In dit geval stuurt het NICC een validatiebrief samen met de cluster waarin de gegevens met betrekking tot de gevalideerde overeenkomst staan, naar de Nationale DNA cel. De Nationale DNA cel voegt de identiteit van de betrokken persoon toe en stuurt alle informatie naar het nationaal contactpunt in het buitenland. Een document waarin verklaard wordt hoe deze informatie dient gebruikt te worden, wordt ook toegevoegd, zodat de buitenlandse autoriteiten weten aan wie een nieuw rechtshulpverzoek dient gericht te worden indien ze meer gedetailleerde informatie, bijkomend aan de identiteit, wensen.

2. VALIDATIE – BELGISCH SPORENPROFIEL

Na evaluatie en validatie van de overeenkomst stuurt het NICC een validatiebrief samen met de cluster waarin de gegevens met betrekking tot de gevalideerde overeen-

komst staan, en het aan België ingediend rechtshulpverzoek, via e-mail aan de lokale DNA-cellen van de betrokken arrondissementen. De titulaire magistraten van de betrokken dossiers zijn verplicht te antwoorden op het rechtshulpverzoek en dienen hun antwoord te sturen aan het nationaal contactpunt uit het buitenland, met de Nationale DNA-cel in kopie aan deze mail.

3. NIET-VALIDATIE

Indien het NICC de overeenkomst niet valideert, wordt het nationaal contact punt van het buitenland rechtstreeks per e-mail ingelicht door het NICC.

Telkens wanneer België start met de uitwisseling van DNA-gegevens met een nieuwe lidstaat wordt er een document toegevoegd aan de omzendbrief 07/2015. Daarin wordt de procedure toegelicht die men dient te volgen om bijkomende informatie te verkrijgen uit dat specifieke land.

RESULTATEN

België startte de uitwisseling van DNA-profielen met Nederland op 29 juli 2014; die met Frankrijk op 16 december 2014. Tijdens die eerste initiële massieve uitwisseling (S1F1) stuurde België meer dan 25 000 niet-geïdentificeerde sporenprofielen en meer dan 34 000 persoonsprofielen uit ter vergelijking met meer dan 39 000 sporenprofielen en meer dan 200 000 persoonsprofielen uit de Nederlandse DNA-databank en meer dan 122 000 sporenprofielen en 2 300 000 persoonsprofielen uit de Franse databank. Dit extreem hoge aantal persoonsprofielen in de Franse databank kan gedeeltelijk verklaard worden door het feit dat het DNA-profiel van eenzelfde persoon meermaals (tot 15 keer!) geregistreerd kan worden (meerdere en/of overbodige staalnames).

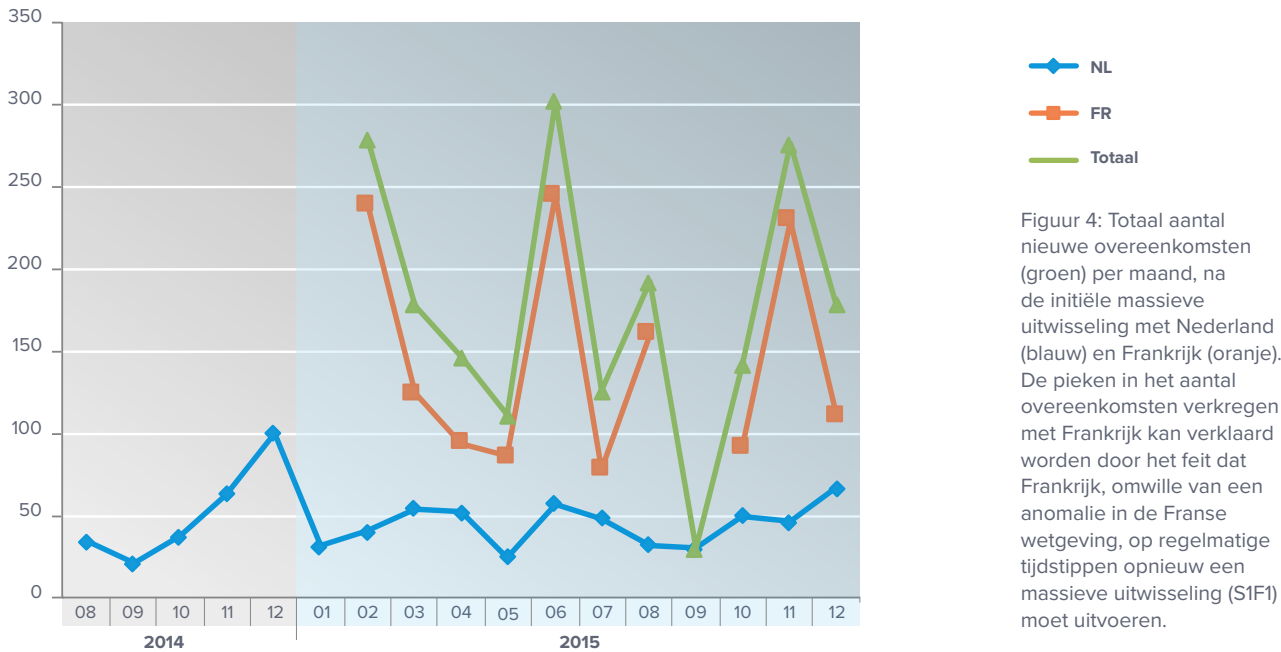
Sinds deze initiële uitwisseling worden alle Belgische nieuwe DNA-profielen dagelijks vergeleken met de DNA-databanken van beide landen (S1F2). In 2015 werden zo 5478 unieke nieuwe Belgische DNA-profielen uitgestuurd en vergeleken met de Nederlandse en de Franse databanken.

In dit hoofdstuk gaan we dieper in op de behandeling van de internationale overeenkomsten en geven we het aantal overeenkomsten weer bij elke stap in dit proces. Vervolgens beschrijven we een aantal opmerkelijke bevindingen die we deden na analyse van de gevonden overeenkomsten. Tot slot geven we een overzicht van het aantal overeenkomsten waarbij, na rapportage, werd overgegaan naar Stap 2 (zie hierboven) door de Belgische magistraat (zogenaamde Outgoing Requests).

BEHANDELING VAN DE INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN

De eerste massieve uitwisseling (S1F1) leverde in totaal 1745 overeenkomsten op met Nederland. Met Frankrijk waren dat er beduidend meer, namelijk 4287. De dagelijkse uitwisseling (S1F2) leverde tot op 18 januari 2016 nog eens 791 en 1841 bijkomende overeenkomsten op voor respectievelijk Nederland en Frankrijk. Gemiddeld genomen kwamen er in 2015 voor de dagelijkse uitwisseling met deze 2 landen 178 nieuwe overeenkomsten bij per maand (zie figuur 4).

De teller stond op 18 januari 2016 op een totaal van 2536 overeenkomsten met Nederland en 6128 overeenkomsten met Frankrijk. Dit zijn de overeenkomsten voorgesteld door het aan ons ter beschikking gestelde programma CODIS (figuur 5 lijn “CODIS”). Al deze overeenkomsten dienen één voor één nagekeken te worden door een deskundige.

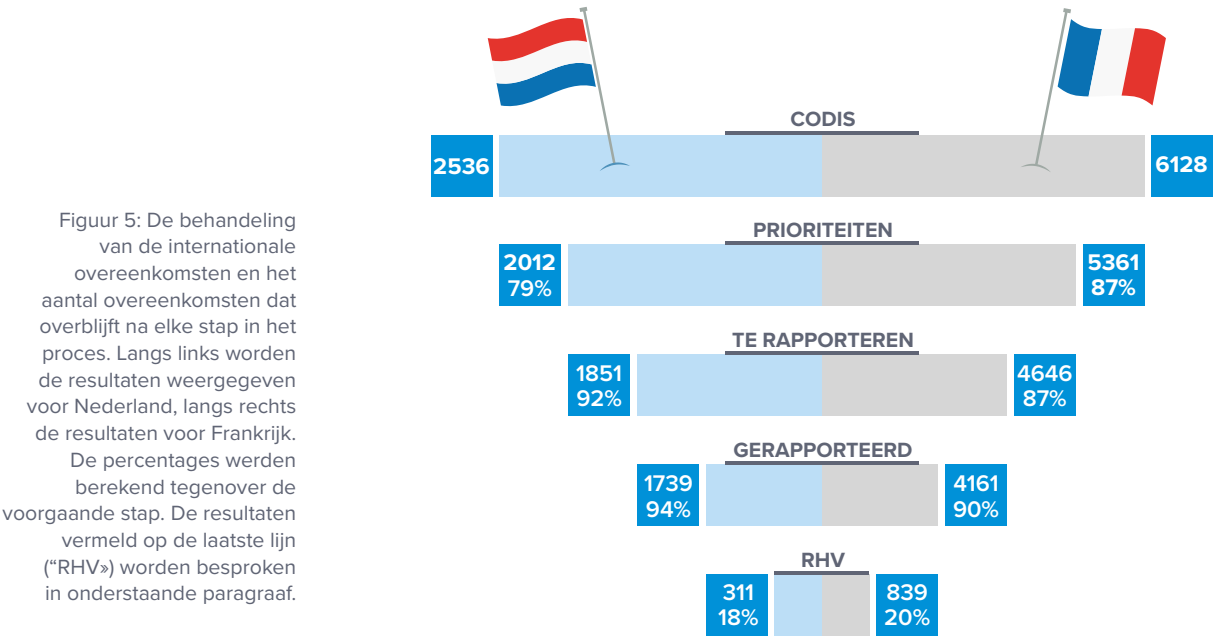

In de eerste plaats worden de niet-prioritaire overeenkomsten uit de volledige lijst van voorgestelde overeenkomsten gefilterd. Dit wil zeggen dat de overeenkomsten tussen een profiel van een Belgische veroordeelde en een buitenlands profiel (spoor of persoon) niet behandeld worden. Na het hanteren van dit selectiecriterium bleken er respectievelijk 524 en 767 van het totaal aantal overeenkomsten met Nederland en Frankrijk niet te voldoen en bleven er respectievelijk 2012 (79.3%) en 5361 (87.5%) overeenkomsten over (zie figuur 5 lijn “prioriteiten”).

In de tweede plaats wordt nagegaan of de voorgestelde overeenkomst voldoet aan een aantal op voorhand vastgelegde wetenschappelijke vereisten. Zo worden bijvoorbeeld overeenkomsten op een laag aantal gemeenschappelijke genetische markers, namelijk 6, als statistisch onvoldoende betrouwbaar beschouwd en worden deze niet behandeld. Bovendien laat het programma, omwille van de gehanteerde configuratie, ook één discordantie op één merker toe bij de vergelijking. Zulk een overeenkomst dient eerst geverifieerd te worden met de DNA-analysedeskundige van het labo dat het profiel opstelde. Indien de discordantie niet kan opgehelderd worden, wordt de voorgestelde overeenkomst ook in deze gevallen niet gerapporteerd. Voor Nederland gaat het om 161 profielen, voor Frankrijk om 715 profielen die niet voldoen aan onze wetenschappelijke vereisten. Na deze screening blijven er respectievelijk 1851 en 4646 overeenkomsten met Nederland en Frankrijk over die in aanmerking komen om gerapporteerd te worden (zie figuur 5 lijn “te rapporteren”).

Al deze overeenkomsten dienen via een Internationale Omstandige Kennisgeving (OKi) gerapporteerd te worden aan de Belgische titulaire magistraat van het betreffende dossier. Op datum van 18 januari 2016 bleek dat reeds 94% van deze te rapporteren overeenkomsten met Nederland en 90% van die met Frankrijk gerapporteerd werden aan de Belgische autoriteiten (zie figuur 5 lijn “gerapporteerd”).

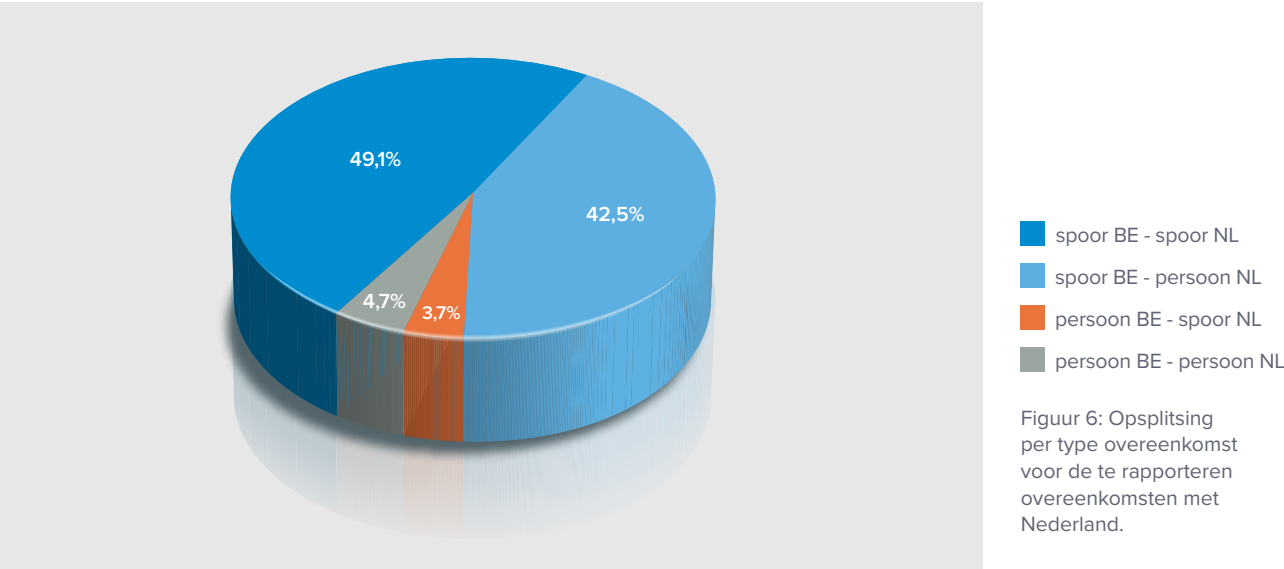
In het algemeen wordt dus ongeveer 2/3e van de overeenkomsten voorgesteld door het programma CODIS gerapporteerd aan de magistraten, zowel voor de uitwisseling met Nederland als voor die met Frankrijk.

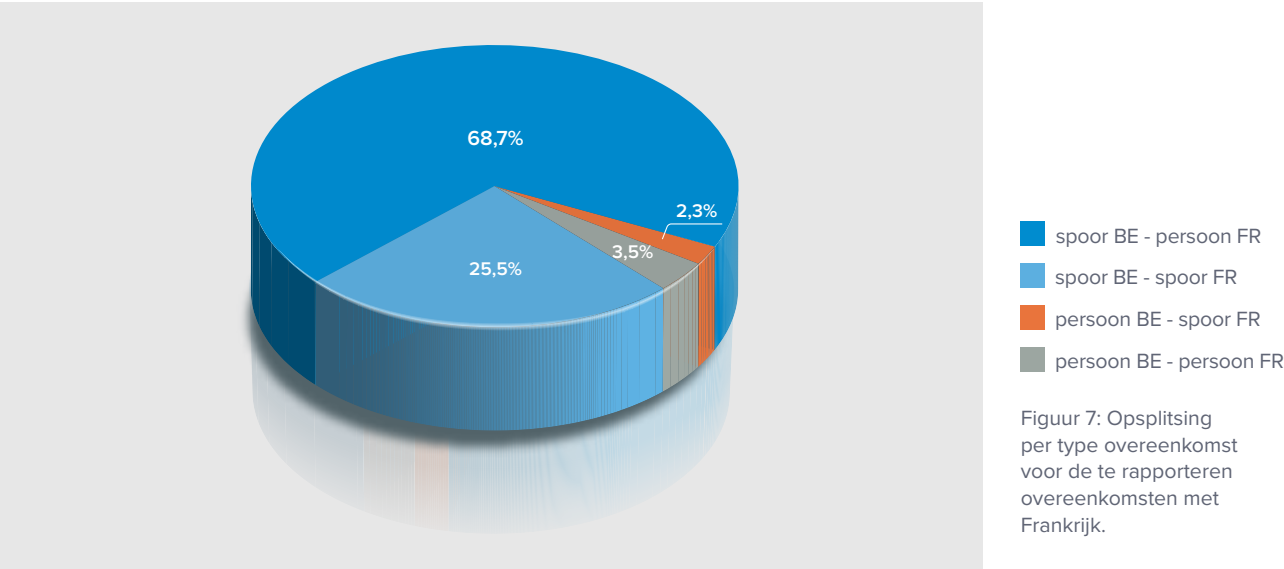
OPMERKELIJKE BEVINDINGEN MET BETREKKING TOT DE INTERNATIONALE UITWISSELING VAN DNA-GEGEVENS

TYPE OVEREENKOMSTEN

Als we een opsplitsing maken naargelang het type te rapporteren overeenkomsten, merken we op dat de overeenkomsten met de Nederlandse DNA-databank voor iets meer dan 49% tussen een niet-geïdentificeerd Belgisch sporenprofiel en een niet-geïdentificeerd Nederlands sporenprofiel zijn; 42.5% van de overeenkomsten zijn tussen een niet-geïdentificeerd Belgisch sporenprofiel en een Nederlands persoonsprofiel. De rest (8.4%) betreft een overeenkomst tussen een Belgisch persoonsprofiel en een Nederlands persoons- of niet-geïdentificeerd sporenprofiel (zie figuur 6).

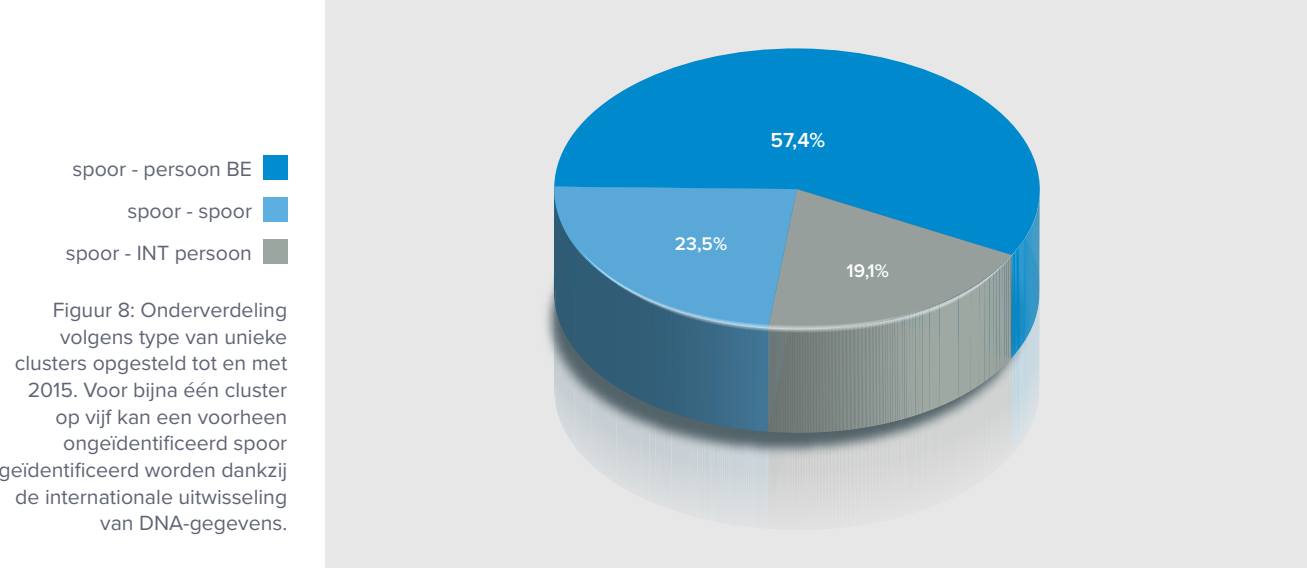
De verdeling ziet er echter helemaal anders uit voor wat betreft de overeenkomsten met de Franse DNA-databank. De overgrote meerderheid (bijna 69%) van deze overeenkomsten betreft een overeenkomst tussen een niet-geïdentificeerd Belgisch sporenprofiel en een Frans persoonsprofiel. Slechts 25.5% van de te rapporteren overeenkomsten zijn tussen een niet-geïdentificeerd Belgisch sporenprofiel en een niet-geïdentificeerd Frans sporenprofiel. De rest (5.8%) zijn overeenkomsten tussen een Belgisch persoonsprofiel en een Frans persoons- of niet-geïdentificeerd sporenprofiel (zie figuur 7).

CLUSTERS

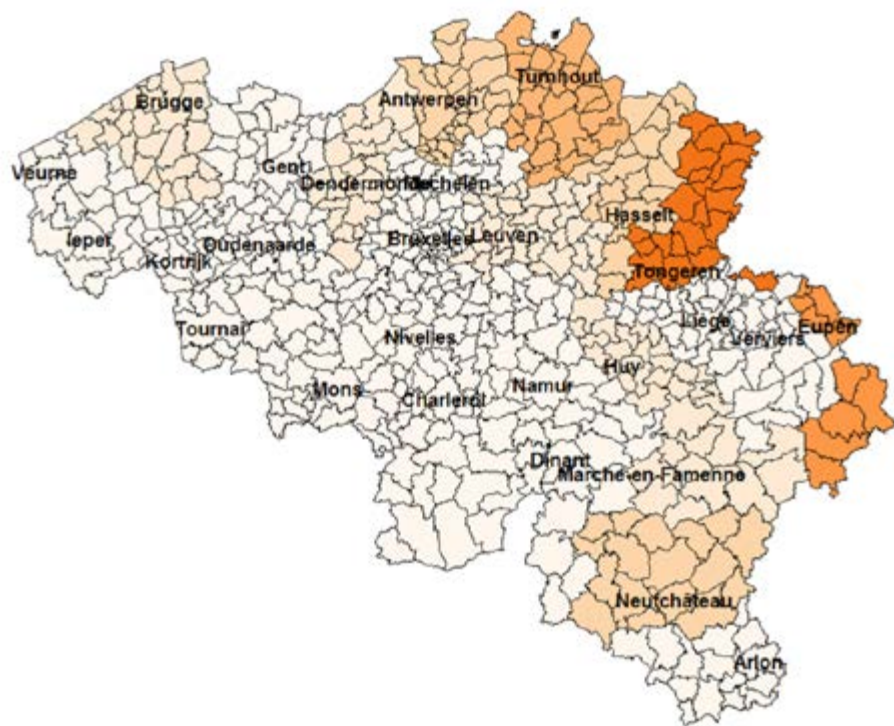
Dat de internationale uitwisseling van DNA-profielen wel degelijk van groot belang is en zijn doel niet mist, is duidelijk als we kijken naar de hoeveelheid en type clusters die werden opgesteld in 2015. Op een totaal van 6879 unieke clusters – zie tabel 2 hierboven - blijken er 1328 een internationaal (Frans of Nederlands) persoonsprofiel te bevatten (figuur 8). Dit wil zeggen dat ongeveer 19% van de clusters bestaat uit

één (of meerdere) voorheen niet-geïdentificeerde sporenprofiel(en) waaraan nu wel een persoon met gekende identiteit kan gekoppeld worden. Zonder de internationale uitwisseling van DNA-gegevens zouden deze identificaties niet mogelijk geweest zijn.

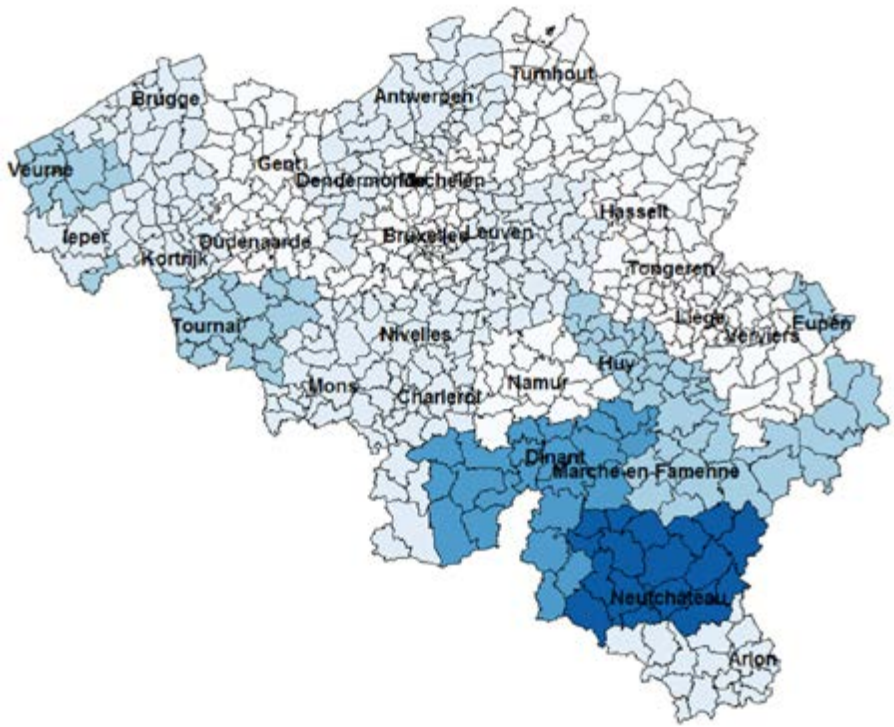

GEOGRAFISCHE DISTRIBUTIE

Een derde opmerkelijke observatie die we kunnen maken aan de hand van de reeds gerapporteerde overeenkomsten is de geografische distributie van deze overeenkomsten. Voor zowel de internationale overeenkomsten met Nederland als met Frankrijk, zien we dat, in absolute aantallen, de meeste overeenkomsten gevonden worden met (Belgische) profielen uit Nederlandstalige dossiers. Dit is echter niet verbazingwekkend aangezien de Belgische DNA-databank voor meer dan 70% bestaat uit profielen uit Nederlandstalige dossiers. Als we dit in rekening brengen en kijken naar de aantallen internationale overeenkomsten per arrondissement, relatief tegenover het aantal aangeleverde profielen voor het betreffende arrondissement, zien we een heel andere geografische distributie en blijkt er een duidelijk grenseffect aanwezig. De meerderheid van overeenkomsten met Nederland vinden we terug voor profielen uit arrondissementen die grenzen aan Nederland (zie figuur 9), zoals Tongeren (5% van de overeenkomsten), Turnhout (4%), Hasselt (2%) en Antwerpen (2%). De overeenkomsten met Frankrijk daarentegen zijn, relatief gesproken, vooral met profielen uit de arrondissementen die zich dicht(er) bij de Frans grens bevinden (zie figuur 10), zoals Neufchâteau (7%), Dinant (5%), Marche-en-Famenne (4%), Eupen (3%), Doornik (3%) en Veurne (3%).

Figuur 9: De geografische distributie van de internationale overeenkomsten met Nederland relatief tegenover het aantal profielen aangeleverd uit de verschillende arrondissementen. Hoe donkerder de kleur, hoe groter de graad van overeenkomst.

Figuur 10: De geografische distributie van de internationale overeenkomsten met Frankrijk relatief tegenover het aantal profielen aangeleverd uit de verschillende arrondissementen. Hoe donkerder de kleur, hoe groter de graad van overeenkomst.

OUTGOING REQUESTS

Nadat een internationale overeenkomst gerapporteerd wordt aan de titulaire magistraat van het betreffende dossier, is het aan hem/haar om te beslissen of hij/zij de identiteit en/of dossiergegevens wenst op te vragen die bij het buitenlands profiel horen (Stap 2; zie hierboven). Indien de magistraat een zogenaamde Outgoing Request wenst te sturen, dient hij/zij dit te doen door een rechtshulpverzoek te richten aan het nationaal contactpunt van Stap 2 van het betreffende land. Voor Nederland is dit het L(andelijk) I(nternationaal) R(echtshulpverzoek) C(entrum) in Driebergen; voor Frankrijk dient het rechtshulpverzoek gericht te worden aan de Procureur-Generaal te Lyon. Enkel na validatie van de overeenkomst door de buitenlandse DNA-databanken (NFI in Nederland; FNAEG in Frankrijk) zullen de buitenlandse autoriteiten overgaan tot het verschaffen van de gevraagde informatie.

Hieruit bleek dat Nederland sinds het begin van de uitwisseling van DNA-gegevens met België tot eind 2015 311 rechtshulpverzoeken ontving uit België; aan Frankrijk werd voor 839 gerapporteerde overeenkomsten meer informatie gevraagd. Dit komt neer op respectievelijk 18% en 20% van de door ons gerapporteerde overeenkomsten (zie figuur 5 lijn “RHV”). Hierbij dient opgemerkt te worden dat, terwijl in Frankrijk per overeenkomst werd geteld, in Nederland dit per rechtshulpverzoek gebeurde. In één rechtshulpverzoek kan echter bijkomende informatie gevraagd worden voor verschillende overeenkomsten, waardoor het Nederlandse cijfer waarschijnlijk een onderschatting is. In het algemeen, kunnen we stellen dat, voor deze eerste twee landen waarmee onze dienst DNA-gegevens uitwisselt, de Belgische magistraat in één op de vijf door ons gerapporteerde overeenkomsten overgaat naar Stap 2.

INTERNAL SECURITY FUND

De internationale uitwisseling van DNA-gegevens is kunnen starten in België dankzij het PIES project (Prüm Implementation, Evaluation and Strengthening of forensic DNA data exchange), dat gefinancierd werd door het programma ter preventie en de bestrijding van misdaad van de Europese Commissie. Dit project heeft het NICC toegelaten om drie deskundigen/onderzoekers aan te werven voor de opstart van de uitwisseling van DNA-gegevens met Nederland en Frankrijk. Met de 19 andere operationele landen van de EU kon er echter in het kader van het PIES project nog niet gestart worden. Om de internationale uitwisseling met deze landen te realiseren, kreeg het NICC de financiële steun van het ISF (Internal Security Fund) en werden de contracten van de deskundigen aangesteld in het kader van het PIES project verlengd. Dit zal het NICC in staat stellen om de internationale uitwisseling van DNA-gegevens te starten met alle lidstaten van de EU.

Bescherming van de gegevens

WISSEN VAN PROFIELEN

Zoals de wetgever het wou zijn de DNA-databanken volledig anoniem. Bijgevolg wordt er bij de nationale DNA-databanken geen enkele informatie behandeld die betrekking heeft op de identiteit van personen die genetisch geïdentificeerd werden. Het is de nationale DNA-cel, gevestigd bij het Federaal Parket, die de codes van het type "DNA-BE" toekent, beheert en centraliseert, zoals vermeld in de nieuwe DNA-wet van 2011. Een unieke DNA-BE code laat toe om een DNA-profiel te linken aan een verdachte of veroordeelde.

De wet voorziet dat sporenprofielen en alle andere DNA-profielen die opgeslagen zijn vanaf 1/01/2014 (datum van inwerkingtreding van de nieuwe wet) 30 jaar na hun opname in de databank "criminalistiek" of "veroordeelden" gewist worden.

- > Sporen: automatisch na 30 jaar (niet-geïdentificeerde sporen) of op specifieke vraag van het Openbaar Ministerie (als niet meer nuttig voor de procedure, geïdentificeerd spoor, ...).
- > Verdachten: automatisch na 30 jaar of op specifieke vraag van het Openbaar Ministerie (als niet meer nuttig, vrijspraak, ...).
- > Veroordeelden: automatisch na 30 jaar of op specifieke vraag van het Openbaar Ministerie (als vrijspraak in beroep, ...). Voor veroordeeldenprofielen kan de bewaartermijn van 30 jaar vernieuwd worden als gevolg van een nieuwe veroordeling van de persoon.

AANGESTELDE VOOR DE BESCHERMING VAN DE GEGEVENS

De DNA-wet van 2011 benadrukt het belang van de bescherming van de gegevens en voorziet daarvoor een "nationale" aangestelde voor de bescherming van de gegevens met de bedoeling om zowel de DNA-analyselabo's, die geaccrediteerd en bevoegd zijn voor het opstellen van DNA-profielen in het Belgische juridische kader, als de nationale DNA-databanken op te leiden en te controleren.

Er is een nieuwe Europese wetgeving in voorbereiding die een ISMS (Information Security Management System) verplicht. Deze ISMS voorziet voor de implementatie ervan een termijn van 2 jaar vanaf de publicatie (opname zonder vertaling in de Belgische wetgeving).

In 2015 heeft de aangestelde voor de bescherming van de gegevens twee eerste bezoeken afgelegd: een voor de opleiding en een voor het vaststellen van de stand van zaken bij onze dienst.

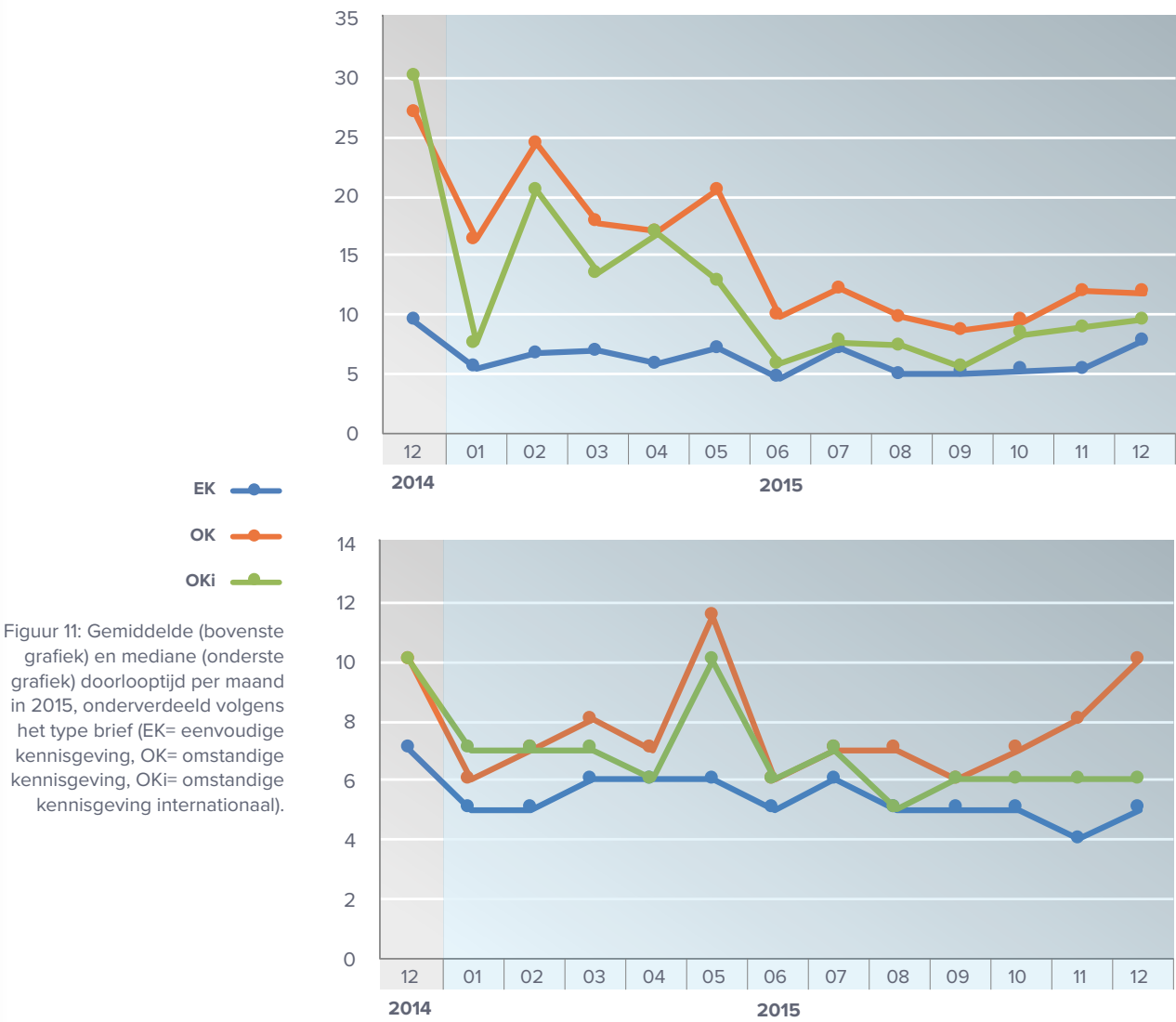
In deze eerste fase werd de inventaris van de te beschermen gegevens voorgesteld, t.t.z. de gegevens die waarde hebben voor de dienst DIS of die persoonlijke informatie bevatten. Ook werd er een impactmatrix van deze gegevens opgesteld voor wat betreft hun beschikbaarheid, hun integriteit en hun vertrouwelijkheid. In functie van de algemene en specifieke bedreigingen werd er dan een analysetabel opgesteld van de vastgestelde risico's voor de veiligheid van de door onze dienst bewerkte gegevens. Er zal een actieplan opgesteld worden in functie van de vaststellingen die tijdens deze eerste fase werden gedaan en die de aangestelde zal rapporteren.

Evaluatie van de doelstellingen voor 2015

(IN ACTIVITEITENVERSLAG 2014)

STABILISEREN VAN DE WERKPROCEDURES EN BEHANDELEN VAN ALLE AANVRAGEN BINNEN DE 15 KALENDERDAGEN (LEAN)

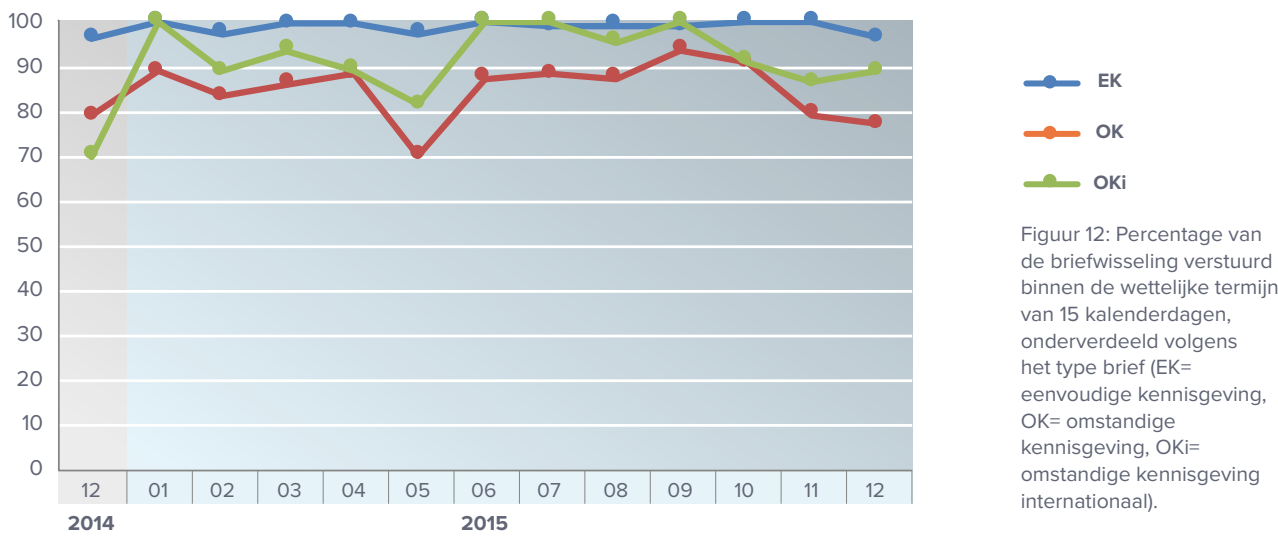
Het in voege treden van de nieuwe DNA-wet in 2014 heeft geleid tot een grondige wijziging van de werking en de verslaggeving van de resultaten van de DNA-DB. In eerste instantie was het doel om in 2015 de nieuwe procedures vlot te laten verlopen en na te gaan of deze toelaten om dossiers effectief binnen de 15 kalenderdagen te behandelen, zoals wettelijk bepaald.

Op figuur 11 (bovenste grafiek) ziet men eerst en vooral dat zowel voor de eenvoudige kennisgevingen (EK) als voor de omstandige kennisgevingen (OK(i)), de gemiddelde tijd tussen het ontvangen van een nieuwe transmissie van profielen en het versturen van het antwoord van de DNA-DB vanaf juni 2015 onder de 15 wettelijke kalenderdagen ligt. De mediaan (zie figuur 11, onderste grafiek) ligt in het algemeen voor een OK(i) zelfs onder de acht kalenderdagen (met uitzondering van de maand mei toen twee van de deskundigen afwezig waren) en voor een EK onder de zes dagen. Dit kan waarschijn-

lijk verklaard worden door de vereenvoudiging van de verstuurde briefwisseling en de automatisatie van de verschillende stappen in het verwerkingsproces (zie hieronder). De iets hogere doorlooptijd met betrekking tot de verwerking van de OK(i)'s kan eventueel verklaard worden door het feit dat er in sommige gevallen bevestiging van een overeenkomst dient gevraagd te worden aan de DNA-analyselaboratoria of van een DNA-code aan één van de lokale DNA-cellen.

In het algemeen is het zo dat meer dan 80% van de positieve overeenkomsten (OK(i)) worden gerapporteerd binnen de wettelijke termijn ; dit is zelfs bijna 100% in de gevallen dat er geen overeenkomst (EK) wordt gevonden (zie figuur 12).

INFORMATISEREN VAN BEPAALDE STAPPEN

De vermindering van de doorlooptijden kan gedeeltelijk verklaard worden door de vereenvoudiging van de verstuurde briefwisseling (uniformiteit van de brieven van het type EK en OK), maar ook doordat de gegevens in de brieven zelf automatisch worden ingevuld.

De brieven worden namelijk gegenereerd op basis van onze “homemade” databank met alle administratieve gegevens (genaamd AppDIS). Bij het creëren van een brief zal het systeem automatisch de staalnummers van de overgemaakte genetische profielen opzoeken, alsook het overtuigingsstuknummer op basis waarvan het DNA-profiel werd opgesteld (in het geval van sporenprofielen) of de DNA-BE code (in het geval van referentieprofielen van verdachten of veroordeelden). Daarnaast worden ook de registratiedatum van het profiel in CODIS, het positieve of negatieve resultaat na vergelijking met de DNA-DB (HIT DB “JA” of “NEE”), het clusternummer waarin de resultaten, bij overeenkomst, worden opgesomd, en de eventuele vergelijking van het profiel (Prüm “+” of “-”) met de buitenlandse DB automatisch ingevuld (zie tabel 4 hiernaast).

Tabel 4: Voorbeeldtabellen voor sporenprofielen en verdachtenprofielen zoals ze worden weergegeven in een omstandige kennisgeving (OK) opgesteld door de dienst DIS.

TABEL VAN SPORENPROFIELEN				
Staalnummer	OS-nummer	Geregistreerd	HIT BD	Prüm
01-14-288.5M	2604/13	JA 29/08/2014	JA Cluster 1234	+ of -

TABEL VAN VERDACHTENPROFIELEN					
Staalnummer	DNA-code	HIT dossier	Geregistreerd	HIT BD	Prüm
01-14-288.2	DNA-BE-001234567-xx	JA	JA 29/08/2014	JA Cluster 1234	+
01-14-288.3	DNA-BE-123456789-xx	NEE	JA 29/08/2014	JA Cluster 1235	+

Het recupereren van deze informatie is mogelijk door een verbinding tussen AppDIS en CODIS die toelaat de registratiedatum van elk profiel in CODIS en het resultaat van de vergelijking van het profiel met de DNA-DB over te nemen.

Een volgende geautomatiseerde stap is het genereren van de cluster waarin de resultaten van de positieve vergelijkingen worden samengevat in de vorm van een tabel. Deze tabel wordt automatisch gegenereerd door AppDIS aan de hand van de gegevens die erin voorkomen. Ook de eventuele opmerkingen die worden toegevoegd bij het creëren van een versie van een cluster (opmerkingen die gelinkt zijn aan één of meerdere profielen uit de cluster en die bijkomende informatie geven over deze profielen) worden geregistreerd in AppDIS en worden automatisch toegevoegd bij alle navolgende versies van dezelfde cluster. Opmerkingen moeten dus niet steeds manueel toegevoegd worden wat de snelheid verhoogt waarmee clusters worden gegenereerd.

Bovendien werd het aantal brieven die gegenereerd werden bij opeenvolgende versies van een cluster verminderd, de antwoordsnelheid verbeterd en de doorlooptijd verminderd door het opstellen van een algemene brief waarin de lokale DNA-cellen worden verwittigd wanneer er een nieuwe versie van een cluster beschikbaar is voor clusters waarvan ze reeds een eerdere versie kregen en die verband houden met verschillende dossiers uit hun arrondissement.

Een andere vernieuwing is het opstellen van een template e-mail voor het stellen van vragen in verband met overeenkomsten die door CODIS voorgesteld worden, maar waarover de mening moet gevraagd worden aan het DNA-labo dat het profiel opstelde. De uniformisatie van de gestelde vragen aan de labo's en van de antwoorden die ze kunnen geven, heeft het werk vereenvoudigd en verduidelijkt het antwoord van het DNA-labo (“match”, “no match” of “possible match”).

INDIENEN VAN EEN DOSSIER VOOR ACCREDITATIE TOT DE NORM ISO9001

De dienst DIS heeft in de nabije toekomst als doel om zich te laten certificeren volgens de norm ISO9001. Deze norm is algemener dan de norm ISO17025 die de analyse- en testlabo's accrediteert en volgens dewelke de meerderheid van de labo's van het NICC zijn geaccrediteerd, maar ze is niet bestemd voor de specifieke activiteit van de databanken. Deze ISO9001 certificatie garandeert dat de entiteit die haar volgt het reilen en zeilen van haar proces goed controleert en er de risico's van evalueert.

De dienst van de DNA-DB is in 2015 verdergegaan op de weg naar de ISO9001 certificatie. Er werd door een externe auditor van het bedrijf Amelior een voorbereidende audit uitgevoerd. Deze audit, die op 17/02/2015 werd uitgevoerd, dekte zowel de specifieke activiteiten van de dienst van de DNA-DB als, op een breder niveau, het algemene management van het NICC dat een directe invloed heeft op het goede verloop van de activiteiten van de DNA-DB.

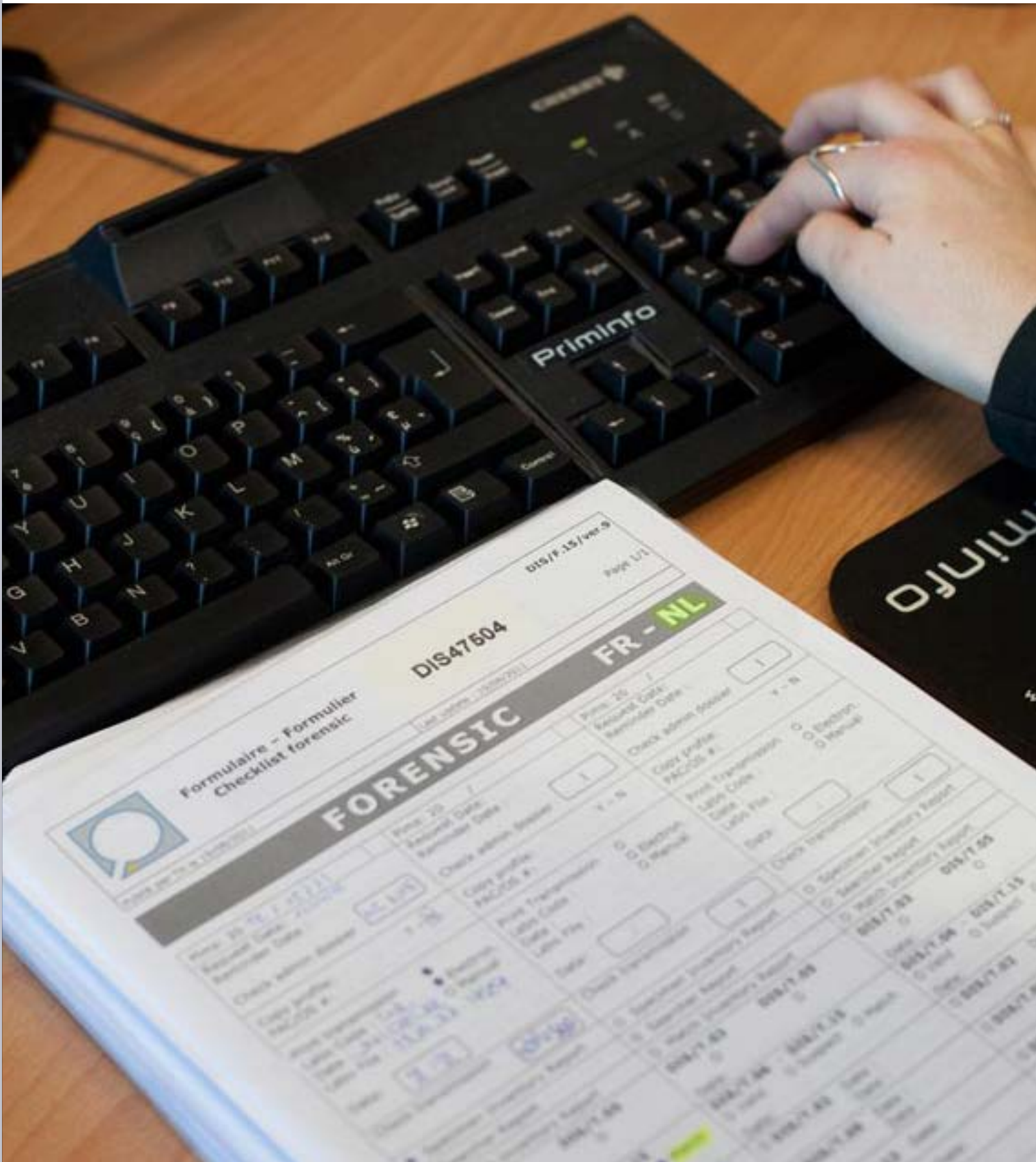
Het verslag dat op deze audit volgde heeft geen enkele non-conformiteit aangetoond op het niveau van de DNA-DB en heeft uitsluitend enkele aanbevelingen geformuleerd zoals bv. de periodieke realisatie van een risico-analyse. Bij de audit van het algemene management van het NICC heeft deze enkele verbeterpunten aangestipt zoals het uniformiseren van de evaluatie van de leveranciers, de weergave van de processen onder de vorm van een schildpad-diagram, ...

Naar aanleiding van deze audit en in afwachting van de nieuwe versie van de ISO9001 norm eind 2015 gingen de dienst DIS en de verantwoordelijke voor de kwaliteitswaarborging van het NICC aan de slag met het toepassen van deze verschillende opmerkingen. Het kwaliteitshandboek eigen aan de ISO9001 certificatie van DIS en de beschrijving van de diverse algemene processen van het NICC werden ook verbeterd. Er werd ook een document opgesteld met uitleg van de verschillende type registraties die bij het NICC gebeuren.

Anderzijds werd het systeem voor het beheer van de klachten en non-conformiteiten bij DIS, dat begin 2015 van start ging, heel het jaar verder geïmplementeerd, vooral met de feed-back ontvangen van de magistraten. De interne communicatie werd verbeterd door het opnemen in het document managementsysteem Vivaldi van de verslagen van de DIS-vergaderingen en door de kennisgeving ervan bij de betrokken collega's.

Een interne audit die op 25/08/2015 uitgevoerd werd, heeft geleid tot de verbetering van een proces van registratie en opvolging van de opleiding van medewerkers van DIS, dat direct in de praktijk kon worden gebracht met de komst van een nieuwe collega in oktober 2015. De competentiematrix werd eveneens herzien om ze af te stemmen op de te verwerven competenties tijdens een opleiding van een medewerker bij DIS.

Deze voorbereiding bereikt haar eind en in 2016 zal het aanvraagdossier voor ISO9001 certificatie neergelegd worden bij een certificatie-instelling.

Toekomst en doelstellingen voor 2016

Bovenop het verzekeren van haar basisopdrachten op het nationale niveau behoudt de dienst DIS haar ambitie om de dienstverlening te verbeteren en zich nog beter af te stemmen op de actualiteit en de vraag van onze klanten, de magistraten, justitie.

Voor 2016 heeft de dienst DIS zich als doelstelling gesteld het uitbreiden van de internationale uitwisseling met andere Europese landen, om het percentage overeenkomsten met sporen achtergelaten op plaats delicten in België te verbeteren.

Naast de uitwisseling met Nederland en Frankrijk wil onze dienst kunnen uitwisselen met andere buurlanden zoals Duitsland (groot volume gegevens) en Luxemburg. Het NICC doet hiervoor beroep op de diensten van drie wetenschappers die gefinancierd worden door het Europese fonds 'International Security Fund' (ISF).

De inspanningen voor de administratieve vereenvoudigingen, die in 2014 aanvingen en in 2015 met succes werden voortgezet samen met de groeiende informatisie van onze diensten, laten ons toe om het verminderen van onze ecologische voetafdruk in overweging te nemen en hierbij vooral ook onze efficiëntie nog te vergroten door het laten verdwijnen van de klassieke "papieren" dossiers (project "paperless"). De directie criminalistiek van het NICC heeft zich een centraal managementsysteem Be.Care (voor Belgian Case repository) aangeschaft voor het beheer van de computergegevens, die de "e-government award voor innovatie 2013" kreeg. Het gebruik van dit aan onze noden aangepaste systeem zou ons moeten toelaten om de doelstellingen te bereiken, met optimalisatie van de middelen, van de tijd en van de efficiëntie van onze dossiers.

Onze inspanningen zullen zich ook concentreren op het progressieve implementeren van een DNA-databank "vermist personen", die ten laatste tegen 1 juli 2017 (voorziene wettelijke startdatum) zal helpen om lichamen te identificeren of om onderzoeken naar vermisten te vergemakkelijken.

PUBLICATIES 2015

- > Hoe kunnen we de integriteit van DNA-sporen bewaren ?
Secunews, Justitie & Politie: organisatie, 27 juli 2015
- > Hoe kunnen we contaminatie opsporen bij forensisch DNA-onderzoek ?
Secunews, Justitie & Politie: organisatie, 5 augustus 2015
- > DNA-databank “Vermiste Personen”: het waarom, hoe en wanneer ?
Secunews, Informatiesystemen & Politie: middelen, 26 november 2015
- > Establishing networks in a forensic DNA database to gain operational and strategic intelligence.
Security Journal, DOI:10.1057/sj.2015.31
- > Managing forensic DNA records in a divided world: the Belgian case.
Records Management Journal, 25(3), 269-287.
- > Activiteitenverslag 2014 DIS: website NICC

Nationaal Instituut
voor Criminalistiek en Criminologie
Vilvoordsesteenweg 100,
1120 Brussel
T +32 2 240 05 00
F +32 2 241 61 05
nicc-incc@just.fgov.be
www.nicc.fgov.be